

Særbetænkning,

afgivet af Direktør i Nationalbanken Green:

Et *Mindretal* (Green) kan ikke slutte sig til Flertalsindstillingen. Mindretallet er blandt de Medlemmer, der først er indtraadt i Kommissionen i Juni 1922 ved dennes Udvidelse med Repræsentanter for de politiske Partier. Videre skal Mindretallet paa Anledning oplyse, at det kun har overværet et Paatal af de Møder, hvori Flertalsforslaget har været gennemgaaet; dets Bemærkninger til dette er derfor i Hovedsagen baseret paa en Gennemgang udenfor Møderne af det i et Udvalg (der var nedsat før de parlamentariske Medlemmers Indtræden i Kommissionen) udarbejdede Lovforslag.

Mindretallet har ment, at det saa stærkt som muligt burde betones, at Foranledningen til den af Regeringen ønskede Overvejelse af Spørgsmaalet om Tilsyn med (Skades-) Forsikringsvirksomhed er det store Antal Sammenbrud, der i Perioden efter Krigen har fundet Sted indenfor Forsikringsverdenen, og som har medført en overordentlig omfattende samfundsøkonomisk Fortræd. I Offentligheden har dette — ikke mindst i de Kredse, hvor man har interesseret sig med *Kapital* i saadanne Foretagender — rejst Kravet om Indførelse af en saadan Kontrol paa Forsikringsomraadet, at man derved sikredes imod lignende Ulykker i Fremtiden. Afgørende for Overvejelserne har Mindretallet derfor ment det maatte være, om det er muligt at indføre Kontrolbestemmelser af en saa effektiv Karakter, at dette kan opnaas. Mindretallet har ment, at Overvejelserne burde ske paa Grundlag af en udførlig Fremstilling af Forholdene i de Selskaber, der er brudt sammen i Fredens første Aar. Der vil gennem en saadan dels kunne skaffes Offentligheden fuld Klarhed over alle de herhen hørende Foreteelser, hvad Mindretallet tillægger selvstændig Betydning, dels vilde en saadan faktisk Fremstilling af de sammenbrudte Selskabers Forhold efter Mindretallets Mening yde det naturligste og sikreste Grundlag til Bedømmelse af, *hvilke Punkter* der særlig bør have Lovgivningens Opmærksomhed, og samtidigt til Klarlæggelse af, i *hvor stor Udstrækning* det virkelig kan opnaas gennem Lovgivningen at skabe det fremtidige Værn. Mindretallet har derfor straks efter sin Indtræden i Kommissionen taget til Orde for, at der gennem denne — som det væsentlige Grundlag for videre Forhandlinger — udarbejdedes en *udførlig aktmæssig Redegørelse for samtlige de paagældende Selskabers Forhold*, men har ikke kunnet trænge igennem med denne Betragtning.

Mindretallet finder imidlertid allerede i det udokumenterede Resumé af Kriseforholdene, som er trykt i Betænkningen, en Bekræftelse paa den Opfattelse, at der vil udkræves *meget effektive Kontrolbestemmelser* for at skabe et virkeligt Værn for Fremtiden. Da Sagkyndiges Betragtninger *imod* Indførelsen af saadanne tør Mindretallet ikke modsiges, er ogsaa klar over deres betydelige Vægt. Afgørende for Overvejelsen af om disse bør føre til ikke at kræve saadanne indført, vil det efter Mindretallets Mening være, om de uheldige Foreteelser i det væsentlige kan henføres til de særlige Krigsforetagender, eller om den almindelige Virksomhed i et saadant Omfang maa erkendes at have gjort sig solidarisk med disse, at det kan forsvares at undergive al fremtidig Virksomhed paa